

25 december 2025

10 uur 'Wij van Zuid' / de Regenboog

thema: Kerst, waar het geluk begint...

Schriftlezing: Lucas 2 vers 8 t/m 12

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen: christelijk geloof maakt niet gelukkig. We hebben de afgelopen weken een geluksbezorger gehad. Dat was leuk bedacht om de Bijbelse vreugdebode om te dopen tot 'geluksbezorger', maar gaat het in het kerstevangelie wel om 'geluk'? 'Ik denk het niet.

Maar dat neemt niet weg dat we wel graag gelukkig willen zijn of worden. En op zoek zijn naar geluk. En dan niet 'geluk' in de zin van mazzel. 'Als je geluk hebt, is het morgen niet glad.' Maar 'geluk' in de zin van 'Ik ben een gelukkig mens.' Meestal bedoelen we dan: het gaat goed met me, voorspoedig, en ik ben tevreden met m'n leven, positief gevoel. En soms stijgt het idee van geluk daar nog wat bovenuit, dat bijzondere gevoel dat alles samen komt, dat je even boven alles uitgetild wordt.

De zoektocht naar geluk kan heel intens zijn. Ik hoorde een podcast met Laurentine van Landeghem. Hier ziet u haar. Zij is een jonge ambitieuze vrouw. Op haar 26e had ze al vier kledingzaken en was ze een succesvol influencer met tienduizenden volgers. Maar ondanks dat grote succes was zij niet gelukkig, integendeel. Dan had ze geweldig mediaoptreden gehad en vond ze zichzelf huilend terug in de auto. Ze krijgt een burn-out en gaat dan op zoek naar geluk. Ze verkoopt haar bedrijf, gaat op Bali wonen en probeert van alles, zelfhulpboeken, tarotkaarten, yoga, meditatie, enz., enz.

Toch raakt ze steeds verder in de put, ze wil eigenlijk niet meer verder leven. Wat me raakte toen ze dat verhaal vertelde, was dat ze zo haar best deed om het geluk te pakken, zo zelf haar leven moest maken, en het niet vindt.

En dan het kerstevangelie. Het is een gewone nacht. Het is donker. In het veld zitten herders, ze doen hun werk. Ze zitten op wacht bij hun schapen.

Maar opeens is er een engel van de Heer. En die herders worden omgeven door de stralende luister van de Heer. De hemel gaat open en raakt de aarde. Iets van die overweldigende werkelijkheid van God komt naar ons toe. De herders vrezen met grote vreze. Ze zijn doodsbang. Maar de engel zegt: 'Wees niet bang. Ik breng goed nieuws. Grote vreugde voor het hele volk. Er is een Redder voor jullie geboren. Dit is het teken: je zult een pasgeboren kind vinden dat in doeken gewikkeld in een voederbak ligt.'

Wat gebeurt hier? Schuilt in dit evangelie niet toch zoiets als 'geluk'?

De hemel gaat immers open. Het kerstevangelie vertelt: God laat ons niet aanmodderen op aarde. Hij opent de hemel en komt naar ons toe. Hij strekt zijn hand naar ons uit om ons te redden. Wij leven ons gewone leven. Wij leven in de donkerte van de nacht. En die nacht is voor sommigen echt heel donker. Als je woont in een land waar oorlog is, met je kinderen zonder uitzicht op vrede... Als je lijdt aan een depressie en je niet kunt voorstellen dat er ooit nog kleur in je leven komt... Als je pijn hebt... Maar God laat ons niet aanmodderen. Hij opent zijn stralende hemel en komt naar ons toe. God met ons... Immanuël. We hoeven onszelf niet aan onze haren uit het moeras naar boven te trekken. God reikt ons zijn hand. Hij redt van hopeloosheid. Hij redt ons van zonde, alles in je leven wat niet klopt met zijn liefde. Hij zal ons redden van het kwaad en van de dood.

Hoeveel meer geluk wil je hebben? Brengt het kerstevangelie ons dan toch ons geluk?

De hemel gaat open, maar ook weer dicht. Als de engelen weer terug zijn naar de hemel blijft over: een teken, namelijk een pasgeboren kind in doeken gewikkeld in een voerbak.

Dat teken is in het verhaal een soort clou voor de herders hoe ze de Messias kunnen vinden. Maar een teken is meer in de bijbel. Wat zegt het over de Redder die gekomen is dat Hij als een pasgeboren kind in een voerbak ligt? Is dat wel wat we nodig hebben om gelukkig te worden? Of moet je zeggen: Is Hij wel Degene die ons geluk kan brengen?

Het begint met een pasgeboren kind. Van een klein baby'tje word je blij, meestal. Ieder kind dat wordt geboren is een belofte, een teken van **hoop**. Het doet wat met je. Je verwondert je over zo'n compleet mensenleven wat er eerst niet was en nu niet meer weg te denken is. Het raakt je tot in het diepst van je ziel. En met een nieuw mensenleven komt er iets nieuws. Het verhaal gaat verder. De geboorte van Jezus betekent een nieuw hoofdstuk in Gods omgang met ons. Hoop voor alle mensen. Dat is mooi. Dat is geluk zou je kunnen zeggen.

Maar een pasgeboren kind is ook **kwetsbaar**. Je wilt het vasthouden, dicht tegen je aan. Je wilt het beschermen tegen alles wat kwaad kan. Je eigen leven komt even helemaal op het tweede plan te staan. Alles voor zo'n kind. Gods Redder wordt geboren als een kind. Als dat maar goed gaat...

Het teken vertelt ook dat dat kind in een voerbak ligt. De wereld zit niet op dit kind, deze Redder, te wachten. Geen plaats in de herberg. En zijn plaats zal ook niet zijn bij de groten der aarde. Hij groeit op in een **gewoon** gezin. Hij roept gewone mensen om zijn leerlingen te worden. Hij raakt melaatsen aan. Hij eet met hoeren en tollenaars. Hij geeft zich helemaal. En we weten waar dat op uitloopt. 'Zijn wieg was een kribbe, zijn troon was een kruis.'

Kan deze Redder ons gelukkig maken?

Mijn eerste antwoord is: Nee. Ik blijf kortsluiting houden met de combinatie geluk en het kerstevangelie. Geluk is helemaal niet zo'n bijbels woord. Het gaat in de bijbel om vrede, om redding, om heil, om liefde, om recht, voor heel het volk, voor alle mensen. Maar toch niet over geluk?

Zoeken naar geluk kan ook zo individueel en egocentrisch zijn. Klinkt soms ook een beetje luxe. Zoveel mensen op aarde moeten strijden om alleen maar te overleven. En dan gaan wij op zoek naar geluk? We kunnen toch niet van God verwachten dat Hij hemel en aarde beweegt om ons te gelukkig te maken? Dat Jezus gestorven is voor ons geluk...? Ik zou me schamen.

Mijn tweede antwoord zegt iets anders. Als je in het kerstevangelie gaat staan, proef je wel degelijk iets van geluk. Het is intens geluk dat God in onze wereld is gekomen. God met ons, dichterbij kan Hij niet komen. En het is intens geluk dat Jezus ons zal redden uit de greep van het kwaad en de dood. Nu al is er vergeving, en ooit Gods nieuwe wereld waar vrede en gerechtigheid wonen. Dat geeft hoop, er is altijd iets om naar uit te kijken. En het geeft je iets te doen, oog hebben voor je medemens.

Die Laurentine waar ik het over had die zich zo leeg en ongelukkig voelde ondanks al haar succes is uiteindelijk bij Jezus terecht gekomen. Heeft zij Hem gevonden of mogen we zeggen 'Jezus heeft haar gevonden?' In elk geval was dat voor haar een enorme bevrijding om zich over te geven aan Hem. Om vergeving te ontvangen voor de schaduwkanten in haar leven. Om richting en hoop te vinden. Om bevrijd te worden uit de opdracht om te halen uit dit leven wat erin zit. Als je zo kijkt, brengt het evangelie wel degelijk geluk.

Maar toch, als je gelukkig wilt worden, in de zin van voorspoedig, tevreden en positief gestemd, blijft christelijk geloof een twijfelachtige keuze. Mijn derde antwoord is toch weer 'nee.' C. S. Lewis (die o.a. de boeken van Narnia heeft geschreven) schijnt gezegd te hebben: Als je gelukkig wilt worden, kun je beter een fles port kopen dan christen worden. Het kerstevangelie is een prachtig hartverwarmend verhaal. Maar het kind in de voerbak groeit op. En dan zegt Hij:

Het echte geluk is voor mensen die weten dat ze God nodig hebben.

Want voor hen is Gods nieuwe wereld.

Het echte geluk is voor mensen die doen wat God wil
en die dat het allerbelangrijkste vinden.

Want Hij zal hun moeite belonen. (Mt. 5 vs. 3 en 6 BGT)

Leven met Christus is geen gemakkelijk leven. Je moet je geven aan God, geven aan de mensen die op je weg komen. Of je daar gelukkig van wordt? Ik weet het niet. Ik geloof wel dat leven met God vervulling, voldoening geeft. Misschien is het thema van vandaag dan toch niet zo gek:

Kerst, waar het geluk begint.

Amen.